

Otázka - Odpověď V.V. Pjagina ze dne 23.12.2019 Titulky CZ

- CZ24 News | 29. prosince 2019

Fond konceptuálních technologií
uvádí

Vážený diváci a posluchači, představujeme vám knihu Valerije Viktoroviče Pjagina

O světě křivých zrcadel II.

Kdo zradil náš domácí

letecký průmysl?

Co jsou zač domácí negři a co sledovali aktivisté mítinků,

kteřé se v Rusku konaly v prosinci 2011?

Jaký scénář to mělo podpořit?

Co je to stát?

Jaké kvality musí mít stát a jeho

obyvatelstvo, aby mohl fungovat?

Proč jsou jedny státy subjekty mezinárodní politiky a jiné jen geopolitickými body?

Zeměpisným územím, které je objektem soupeření

systémů řízení nadnárodní úrovně?

Jak je realizováno řízení státem?

Na tyto a mnohé další otázky

najdete odpovědi v této knize,

kteřá se skládá ze série analytických zpráv Fondu konceptuálních technologií.

Koupit si tuto knihu můžete

přes on-line obchod ozon.ru,

na našem webu přes formulář objednávky,

a také přes odkazy pod videem na našem kanálu

v YouTube Fondu konceptuálních technologií,

nebo v rubrice zboží u našich

skupin na sociálních sítích.

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,

posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 23.12.2019.

Přišla nám ohromná spousta otázek v souvislosti

s další Velkou tiskovou konferencí Vladimira Putina.

Jak už jsem řekl, tak těch otázek je velmi mnoho, proto přečtu pouze jednu,

kteřá tak či onak všechny

tyto otázky charakterizuje,

od Andreje.

Valeriji Viktoroviči, Putinova tisková konference

v nás opět zanechala tíživý dojem.

On se vyhýbá odpovědím

na otázky, které lidi znepokojují:

zdravotnictví, sbírání finančních prostředků pro děti, ústava...

Na nic z toho v podstatě

neodpověděl. Lidé ho nechápou.

Já ani přes veškerou úctu k vám nemohu pochopit jeho přezíravý postoj k otázkám lidí.

Vyvolává to dojem, že nás má za hlupáky.

Tak především

je nutné poznamenat,

že Putin nikdy nezaujímal a ani nezaujímá přezíravý postoj k zájmům lidí a důkazem toho je i ta skutečnost, že provádí takovéto tiskové konference a komunikuje s lidmi.

Kdyby lidi přezíral, tak by se podobnou formou komunikace s nimi vůbec neobtěžoval.

A ta skutečnost existence takových formátů

nepřímo odpovídá i na tu druhou otázku, proč ho lidé nechápou, Putina.

Je to přece vše tak očividné.

Řekněte popravdě,

kdyby tedy ty lidi přezíral,

proč by vlastně prováděl všechny

ty tiskové konference a tak podobně?

Například Jelcin se bez toho klidně obešel, stejně jako před ním Gorbačov.

Všechny ostatní hlavy států se klidně

bez takovýchto formátů obejdou,

neboť reálně nemají žádný zájem komunikovat

s lidmi a seznamovat se s jejich tužbami a tím čím žijí.

A co dělá Putin? Setkává se s lidmi,

všude, kde to jen jde, komunikuje s obyvateli.

Je jasné, že i tak tam fungují různé překážky i cenzura, to vše se přitom vyskytuje,

ale přesto tento formát existuje a jeho prostřednictvím se také dá monitorovat určitý průřez,

například duševního rozpoložení obyvatelstva

či fungování státního aparátu.

Putin se setkává s lidmi, dělá tiskovou konferenci

s hromadnými sdělovacími prostředky

a vidí, jak se tato média starají

o zájmy lidí a státního řízení.

To, že tato novinářská mafie pokaždé klesá hlouběji

a hlouběji ve své profesionální nekompetenci,

je absolutně očividné.

Trendem, či spíše heslem té poslední tiskové konference se staly dva takové projevy,

kdy ta novinářka vstane a řekne:

„Já jsem slyšela, že za třicet sekund se zde dá vyřešit problém, který nebylo možné vyřešit třicet let.“

To je jeden přístup

a ten druhý zoufalý výkřik?

„Dejte nám peníze,

nic jiného nepotřebujeme!“

To znamená, že tam přijíždějí

se zcela jiným cílem,

jen aby si vyřešili své úzce

klanově-korporativní zájmy!“

Nějak to udělat, nějak tomu napomoci...

A reálné zájmy řízení státu, reálné zájmy obyvatelstva jim jsou úplně ukradené.

A proto když Putin odpovídá na otázky novinářů, může pouze o něco málo

pozvednout míru jejich chápání

při své odpovědi, jinak všichni řeknou:

„Položili mu otázku

a on odpovídá kdo ví na co.“

Přestože by odpověděl věcně,

zcela konkrétně.

Ale je tu ještě jeden aspekt, když Putin monitoruje tyto zpětné vazby z řízeného objektu,

ze státu, tak získává představu

o reálném stavu řízení.

A to znamená jen jedno, že v současné době stávající stát nezajišťuje hlavě státu adekvátní informace,

které potřebuje k řízení státu

v zájmu OBYVATELSTVA!

A proto také, když odpovídá na otázky lidí, obyvatelstva, novinářů,

musí Putin zohledňovat tuto složku,

tedy ty, kteří reálně stojí u řízení

a odpovídat takovým způsobem,

aby svou odpovědí

nevyvolal zcela konkrétní sabotáž v systému řízení.

A ani při všech těchto omezeních Putin nelže.

Ale poslouchat Putina a slyšet Putina,

to jsou dvě absolutně rozdílné věci.

Já s využitím této otázky trochu

vysvětlím to, co vlastně Putin řekl,

aniž bych vysvětlil, kdo je Putin.

Neboť mnohé zajímá, kdo je Putin,

a jak by ho mohli pochopit,

to totiž v první řadě zajímá

nepřátele státu.

Ti by chtěli pochopit Putinovy kroky,

aby mu mohli efektivně čelit.

Tak tohle dělat nebudu a dotknu se vlastního Putina jen letmo, velice zběžně.

Zaprvé proto, že nechci gosudara

obhajovat, neboť to vůbec nepotřebuje,

nepotřebuje žádnou obhajobu, neboť vede přímou a otevřenou politiku a mluví o věcech zpříma.

Já jen zopakuji, že je třeba slyšet, co vlastně říká

a chápat složitost úkolu řízení, před kterým stojí.

Mnozí vnímají tuto tiskovou konferenci jako něco takového... Jako rutinní rituál.

Jde to ráz na ráz,

něco prostě odpoví a hotovo.

Jednou odpovědí dá všem co proto,

jinou někoho pořádně setře

a třetí někoho pochválí,

a tak dále a to je vše, o čem to je.

Jenže jak říkal Theodore Roosevelt:

„Když se v politice něco děje...“

Že v politice se nic neděje náhodou, a jestliže se něco tak stalo, tak to tak bylo v plánu.

Ve světě existují různé

zájmy různých států.

A existuje v něm globální politika, nejen zahraniční, vnější politika různých států, ale ta globální, realizovaná subjektem nadnárodního řízení, globálním prediktorem vůči všem státům.

V rámci jak vnější, tak i globální politiky došlo v roce 1991 k odbourání ruského státu, ke změně pojetí tohoto státu a přesněji k přeměně státu v část státnosti fungující v rámci nadnárodního řízení, pod strukturálním řízením nadnárodního řízení realizovaného v rámci státní elity USA a v rámci globálního prediktoru.

Vzdát se své státní suverenity je velice jednoduché, ale obnovit tuto státní suverenitu je daleko, daleko těžší.

Z tohoto úhlu pohledu je přeci očividné, že každé slovo, které dá jakýkoliv státní činitel okamžitě vyvolá reakci v podobě praktických kroků zaměřených jak na splnění toho slova, tak i na zabránění splnění toho slova.

A v daném případě potřebujeme rozebrat, co a jak se vlastně stalo.

Přímo v našem minulém pořadu Otázka-Odpověď jsme rozebírali Normandský formát, setkání v Normandském formátu v Paříži

a neuvědomovat si, že ty otázky, které se řešily na tomto Normandském formátu mají značný vliv i na to, jak probíhala ta Putinova tisková konference, neuvědomovat si to jednoduše znamená, že nevíte vůbec nic o řízení složitých sociálních supersystémů, tedy společnosti.

Takže, jak si asi vzpomínáte, mluvili jsme o Normandském formátu, a o tom, že když odtamtud Merkelová vycházela, tak pronesla: „Dnes jsi vyhrál, raduj se.“

Také jsem mluvil o dvou typech manažerů,

kterými byl herec, ve své krajní podobě zosobněný Zelenským, a druhá krajní typická podoba byla ostřelovač.

Teď využijí tu analogii s ostřelovačem.

Takže abyste provedli výstřel, přesný výstřel, který zasáhne cíl, musíte toho velmi mnoho vydržet.

Nesmí vás ovlivnit počasí, obtížný hmyz a další věci, tedy velice mnoho faktorů.

Ale to hlavní, je nutné si uvědomovat, že ostřelovače, když vyčkává na své pozici, ze které má uskutečnit výstřel, mohou objevit.

Takže tu máte situaci, kdy už se na něj chystá likvidační skupina,

řekněme, že ho ze všech
stran obkličují i se psy
a on se teď musí rozhodnout,
zda provede svůj výstřel,
nebo se s větším či menším
úspěchem stáhne ze své pozice.
Neboť pokud ten výstřel provede, úplně bezpečně se mu odejít určitě nepovede.
Takže si musí zvolit, a navíc ten výstřel nemusí dosáhnout svého cíle.
A pokud svého cíle dosáhne,
může to vést k jeho smrti,
neboť se ho nepřátelští vojáci
zmocní, zabijí ho a tak dále.
No, a právě v takové situaci se ocitl Putin
v souvislosti s tím Normandským formátem.
Já jsem přece říkal, že se všichni nepřátelé Ruska na tu schůzku v Normandském formátu velmi
dobře připravili.
Velice silně tlačili na Rusko, aby s využitím tohoto nátlaku donutili Putina vzdát se Minských dohod,
aby je mohli začít revidovat,
přičemž jakýmkoliv způsobem.
Hlavně je otevřít a začít revidovat, protože to by nás připravilo o velice mocný nástroj v diplomacii.
Různí debilové už dokonce mluví o tom...
Nu, oni to nejsou debilové, jsou to v přímém smyslu nepřátelé Ruska, tak ti říkají:
„Je třeba to stylisticky upravit.
Například je tam uvedeno „rozvést“ vojska, to králíci se „chovají“ (v ruštině razvesti – homonymum).
Je nutné tam napsat odvést vojska.“
Ve skutečnosti má v ruském jazyce slovo „rozvod“ zcela jasný význam,
například při rozvodu manželů
a je tedy nositelem
významné konotace.
A když řekneme odvést vojska,
tak se rozpoutá diskuse:
„A jak odvést? A kam je odvést?
A proč? A jak to chápat?“
A začne přepisování.
To znamená, že se nepřátelé naší vlasti pokoušejí
pod jakoukoliv záminkou otevřít Minské dohody
a Putin to nedovolil.
Ale oni se na to přece připravili
a bylo toho hodně.
Různé formy nátlaku,
které byly využity proti Putinovi,
uvidí každý, kdo se podívá na internet.
Já ale zmíním jen jeden aspekt.
Jeden z celého toho množství.
Když jsme mluvili o tom
zasedání WADA, tak jsem říkal,
že se Rusko jako státní subjekt snaží vygumovat z politické mapy světa
a tuto věc jsme dále nerozebírali.
Jak ho vygumují z politické mapy světa?
A co s tím má co společného právě tento spor?
Tak se na to pojďme podívat.

Co se stalo bezprostředně předtím
z hlediska odnímání Rusku
jeho politické subjektosti?

WADA v den provedení Normandského formátu přijala rozhodnutí,
na jehož základě se fakticky zakazuje vztyčovat
vlajku, ať už ruští sportovci zvítězí kdekoliv:

„Proti sportovcům nic nemáme,
stačí, když zradíte svůj stát,
navlečete si šedý dres, můžete
soutěžit a vše bude OK!“

Ruská vlajka prostě
nesmí být nikde.

Šlo o absolutně protiprávní rozhodnutí,
bez absolutně žádné opory v právní úpravě,
a to ani západní společnosti.

To znamená, že svým rozhodnutím WADA postavila Rusko mimo právní pole.

A dále. Stockholmská arbitráž,
kde bylo uvedeno,

že vzhledem k tomu, že Ukrajina teď má určité finanční problémy,
ukládají Rusku zaplatit

Ukrajíně 3 miliardy dolarů.

To má jako být zákonné rozhodnutí?

V rámci západní právní úpravy?

Ne! Rusko bylo i zde vytlačeno
mimo právní pole.

Bylo zde předvedeno: „Ve vztahu k Rusku budeme uplatňovat pravidla
řídící se výlučně svou
vlastní mravností a svými cíli.

Žádné obecně platné přístupy
se na Rusko nevztahují!

Rusko je vyděděncem, vůči kterému budeme postupovat, jak si jen usmyslíme,
třeba i tím nejdivočejším způsobem,
a bude to přijatelné!“

Nemluvím snad pravdu? A co se děje
s naším Sputnikem v Estonsku?

Tam postavili Sputnik absolutně mimo právní pole
a všemi možnými způsoby tam na něj vyvíjejí nátlak.

Takových příkladů je možné uvést ještě mnoho,
a to všechno se začalo dít najednou.

A co proběhlo uvnitř Ruska?

My zde také máme klanově-korporativní skupiny, které využívají stát k tomu,
aby bránily své lidi a bojovaly proti těm,
koho považují za své nepřátele.

Co proběhlo v daném
případě bezprostředně před...

Soud najednou oslepl na obě oči a začal Abyzova zprošťovat absolutně dokázaných trestních
paragrafů.

To je ukazatel boje klanově-korporativních skupin proti Putinovi:

„Když budeme chtít, tak tohoto kata Ruska zprostíme obvinění a ještě z toho obviníme tebe...“

A na druhé straně absolutně protiprávně, absolutně protizákonně
postavili Viktora Alexejeviče Jefimova mimo právní pole a vyřizují si to s ním, jak se jim zachce.

To znamená, že existuje určitá
klanově-korporativní skupina,
v daném případě zosobněná vyšetřováním,
prokuraturou a soudem, pevné zločinecké spolčení
jednající s cílem diskreditovat ruskou státnost,
ruský stát a jeho orgány činné v trestním řízení,
aby vyburcovali přívržence veřejné iniciativy
Koncepce sociální bezpečnosti vyjít na majdan,
skákat tam a napomáhat
tak likvidaci Ruska.

A ty pokusy podniknuty byly.

Pokoušeli se je dostat na majdan.

Takže na jedné straně se postarají o takový rozsudek,
a potom lidi pobízejí: „Pojďte proti němu na ulici bojovat...“

Přestaňte pracovat na obnově státu
a běžte na mítink, zaskákat si na majdan.“

Takže všude, úplně všude probíhají procesy, na kterých předvádějí,
že Rusko a ruští vlastenci

se nacházejí mimo jakékoliv,

řekněme v uvozovkách „západní univerzální postupy a právní pole“,

že ve vztahu k Rusku a ruským vlastencům je možné postupovat libovolně,
nezákonně, jakkoliv cynicky,

podle, ničemně

a současně se úplně stejným způsobem

zákony nevztahují na ty katy Ruska,

kteří již dokázali, že jsou

doopravdy katy Ruska.

A ten paragraf o zákazu nacistické
symboliky byl přece zaměřen na to,

aby tito kati Ruska mohli plně rozvinout svou

propagandu a nikdo jim nemohl v tomto ohledu čelit.

Aby nebylo možné předvést tyto katy v celé jejich kráse. Šlo o součást pěstování kultu zrádce.

Proto také ty trikolóry

v Nesmrtelném pluku.

Někdy... Vlastně ne někdy, pořád tvrdí, že vlasovci měli takovou vlajku a kozáci zase jinou a tak dále.

Díváte se na ty lidi a myslíte si:

„Víte vy vůbec, o čem mluvíte?“

Prý: „Nechte proto trikolóru na pokoji.“

Uvedu takovou absolutní analogii,

absolutně stejnou analogii.

24. června 1945 byly v průběhu vojenské přehlídky Vítězství na Rudém náměstí,

k podstavci mauzolea naházeny bojové zástavy fašistických jednotek.

Dá se snad tvrdit, že tyto bojové zástavy fašistických jednotek nemají nic společného s vlajkou Třetí
říše?

Nu, kdo by byl schopen tvrdit

něco takového?

Všichni velmi dobře vědí, že vlajka Třetí říše tyto zástavy vojenských jednotek sjednocovala,

a skutečnost, že trikolóra, bílo-červeno-modrá vlajka,

tedy bílo-modro-červená, omlouvám se,

která je teď naše státní, úplně stejně sjednocovala všechny tamty vlajky,

že každá ta jednotka různého zaměření jen měla navíc svou vlastní vlajku...

„Ne, to prostě zatvrzele vidět nebudeme!
Ne, ne tak to vůbec není!“
Každý šev a další rozlišovací znaky prostudovali,
ale tohle prostě pro ně není směrodatné a hotovo.
Proč? Protože zrazovat Rusko,
to je to, oč jim jde.
Takže používají takové laciné
metody, aby obhájili to své.
V Rusku je teď velké napětí.
Na Rusko je vyvíjen velice silný tlak.
A poté, kdy proběhla ta schůzka
Normandského formátu,
se Putin vrátil a proběhlo zasedání Rady
pro rozvoj občanské společnosti a lidská práva.
A tam jakýsi Sokurov řekl:
„Pojďme vymyslet nové Rusko.“
A Putin na to: „To nemyslíte vážně,
takto přece nelze s lidmi zacházet!
Takto nelze zacházet se státy!“
A Sokurov s takovým zlomyslným
úšklebkem: „S Ruskem ano!“
Takže Putin Sokurovovi odpověděl a mnohým se nelíbilo, jak se přitom vyjádřil o Leninovi.
Jenže se znalostí toho, co je známo Putinovi,
mohou tato slova vyznít zcela jinak.
A že to může znamenat nejen odražení útoku,
neboť přece nesouhlasil se Sokurovem,
že s Rusy je možné experimentovat libovolným způsobem, a že Rusko je stát určený
k experimentování.
Nepoukázal přímo na to, kým Sokurov je, a jediné reformátorství,
které odmítne Sokurov i jeho soudruzi zastoupení ve státním řízení Ruska,
všichni ti Medvěděvové, Čubajsovové a další,
ti nikdy nepřijmou bolševiky a Lenina.
A tak to Sokurovovi nanesl následovně:
„Jestliže si myslíte, že je možné s Ruskem experimentovat a vymýšlet si ho,
tak vlastně vyjadřujete svůj
souhlas s bolševickým přístupem.“
A s tím se on se svou mravností samozřejmě ztotožnit nemůže, vždyť on naopak stojí na straně katů
Ruska,
podporuje teroristu Sencova, který měl
v plánu ničit Rusko, který ho nenávidí!
To je jeho nejlepší kamarád.
Podpořit Prozatímní vládu?
To by mohl!
Ale podpořit bolševiky, to nikdy!
A Putin mu to postavil právě takto:
„A pokud to tedy nechcete vést jako bolševici, tak sami přestaňte s Ruskem experimentovat!“
A co zůstalo nevyřčeno?
Putin je svým povoláním rozvědčík
a jeho specializací bylo Německo.
Proto také musí být Putin
obeznámen s německými dějinami,

včetně takové události v dějinách německého národa jakou byl anšlus Rakouska,
připojení Rakouska
k Německu v roce 1938.

Tohle prostě nemůže nevědět.

A s tím vědomím, že tohle je mu dobře známo, dojdete k jinému závěru,
že všechno, co řekl Putin, vyznívá zcela jinak,
že to nabývá zcela jiného významu.

A jaký je to význam?

Co tedy Putin ví? Takže...

Všichni proklínají bolševiky, jak jen mohou, nu s některými výhradami, kdy z toho bolševiky
vynechávají,

ale Lenina proklínají s plnou silou, že to on začal mluvit o právu národa na sebeurčení,
a že tak vlastně zničil Rusko.

To je ovšem dost podivné, takže Rusko zničil kvůli tomu právu národa na sebeurčení,
a přitom ho dal zároveň
dohromady v Sovětském svazu?

Dával ho dohromady,
aktivně se na tom podílel!

Kdyby chtěl Rusko zničit na základě práva národa na sebeurčení, tak by ho tenkrát přece rozložil.
Takže to nějak nejde dohromady, to, že Lenin měl jít proti Rusku.

A porozumět samotné té tezi
o právu národa na sebeurčení
je nezbytné, chcete-li porozumět
tomu, co a jak se stalo.

Jsme na začátku 19. století
a máme tu Osmanskou říši.

V této Osmanské říši, mnohonárodnostní, složené z různých národů,
probíhaly různé procesy včetně toho,
že národy na Balkáně bojovaly za své sebeurčení.

A opakuji, že nebyl Alexandra I. s tím jeho neslavným výrokem: „Přestávám zasahovat do řeckých
záležitostí!“

tak by Rusko nemuselo vést na Balkáně na konci 19. století žádnou válku,
a navíc by Černé moře bylo již v první
polovině 19. století vnitřním ruským mořem.

Tenkrát totiž nikdo neměl dost sil zasahovat do záležitostí Řeků a Osmanské říše,
ale ani vybudování ruského státu na území
Bulharska, tedy Balkánu pro ně nebylo přijatelné.

Takže Velká Británie přes Alexandra I. dosáhla toho, že Rusko nebude zatím zasahovat,
dokud Velká Británie sama nebude mít dost sil vstoupit do těchto procesů,
jak se nakonec také stalo.

Potom tedy Velká Británie vstoupila do těchto procesů na základě svých principů.

A právě tehdy, na začátku 19. století

byla ve své podstatě poprvé v politických hnutích formalizována teze o právu národa na sebeurčení
s tím vědomím, že se koloniální
impéria dlouho udržet nedokážou,
a že je nutné je nějak přeformátovat.

A bylo to právě to světové revoluční
hnutí řízené z Londýna,

které začalo používat ten princip práva národa
na sebeurčení jako svůj nástroj.

Neboť to řešilo ten problém zachování světového koloniálního systému v podobě kryptokolonií,

s využitím toho, že národy,
které nemají ve své kultuře moduly,
jež by jim umožnily zajistit fungování moderního státu, nebudou schopné takový stát vybudovat.
Mimochodem, konkrétní příklad.

V Pákistánu bývalého prezidenta odsoudili k trestu smrti. Kde se to vzalo?

Něco takového bylo přijatelné pro Evropu sedmnáctého století, kdy byl popraven anglický král Karel I.

nebo v krajním případě, když to dobíhalo, kdy se měnil poměr etalonových frekvencí zákona času,
kdy se měnil poměr etalonových frekvencí obnovování informací, to byla ta vražda carské rodiny.
Ale dnes je už něco takového nepřijatelné. Je nutné to provést jinak.

Tímto rozsudkem předvedli, že ať už je Pákistán čímkoliv, rozhodně to není stát moderního typu,
a to znamená, že se tento stát
nachází pod vnějším řízením.

Takže světové revoluční hnutí sledovalo na jedné straně cíl zachovat světový koloniální systém,
aby bývalé kolonie, které zdánlivě získají

samostatnost, fungovaly dál v režimu kryptokolonií

a na druhé straně, aby byly rozčleněny političtí

protivníci, činící si jakýkoliv nárok na civilizační roli,

impéria, která se ve světě

zformovala přirozeným způsobem.

Jednalo se o Německé impérium,

Rakousko-Uhersko...

Osmanská říše ne, tu vytvořily stejné síly,

jaké vytvořily i Britské impérium,

jenže Osmanská říše již

mlela z posledního,

takže ji bylo nutné rozkouskovat tak, aby její bývalé území dál zůstávalo pod řídicí kontrolou.

To právě kvůli tomu bylo celé

19. století veškeré revoluční hnutí

neustále očkováno tím

právem národů na sebeurčení

a bylo to prosazováno i v rámci státní politiky různých států.

A ta účast Ruska v rusko-turecké válce v letech 1877-78 byla vyvolána právě tím,

že se Rusko pokusilo využít

tuto tezi pro své zájmy.

Jenže ve výsledku se ocitlo

v roli vykonavatele cizích zájmů.

A na tom území, které bylo

osvobozeno od Osmanské říše,

byl vytvořen pseudostát Rumunsko

a stejný pseudostát Bulharsko,

jejichž příznaky státnosti byly fakticky jen formální, a proto se za celé své dějiny nikdy v plné míře
nestaly státy.

A Rumunsku zbývá v podstatě jedna možnost,

připojit se a stát se součástí Moldavska.

Ovšem až Moldavsko získá

svou vlastní suverenitu,

neboť dnes se fakticky nachází pod řízením vedeným

z Bukurešti, která je sama pod vnějším řízením.

Takže když ruský generální štáb vytvářel fakticky svůj vlastní segment revolučního hnutí,
tak samozřejmě nemohl

nezohlednit tyto teze.

Kdyby tenkrát některý takový segment revolučního hnutí prohlásil, že je proti právu národa na sebeurčení,

tak by ho to vyloučilo ze světového revolučního hnutí a dál by fungoval sám o sobě, osamoceně bez možnosti

ovlivňovat globální procesy řízení.

Ale to přece nebylo účelem založení strany

bolševiků, která byla zakládána s tím cílem,

aby toto světové revoluční hnutí definitivně nerozložilo Rusko a zůstala tu ta možnost znovu ho obnovit.

Právě proto byl samozřejmě i Lenin nucen

teoretizovat o právu národů na sebeurčení,

to právě proto byli nuceni hrát podle těchto pravidel

a stát za tím právem národů na sebeurčení.

Jenže jaké sebeurčení?

V rámci kulturně-národní autonomie, jak to navrhoval Stalin a další bolševici, nebo to...

Já nevím, zda to Lenin opravdu podpořil či ne,

to jejich sebeurčení až k možnosti jejich odtržení,

to založení národních administrativních států.

Nicméně i s oporou na tuto ideu byl vytvořen jednotný stát, kde bylo to právo na odtržení sice deklarováno,

ale žádným způsobem formalizováno

v jeho právní úpravě.

Podívejte se dnes na brexit. Cožpak Velká

Británie takto vstupovala do Evropské unie?

Cožpak se jednalo o jednotný stát? Ne,

Velká Británie si podržela dokonce i svou měnu.

A povšimněte si, jak přesto

těžce probíhá ten rozvod.

Tam se musí dohodnout,

tady se musí dohodnout.

Kdyby tedy došlo na to, že by se opravdu některý národní subjekt chtěl odtrhnout,

tak by musel nejprve být vytvořen příslušný legislativní rámec,

který by musely odsouhlasit

i všechny ostatní subjekty.

Proto by takový stát tímto způsobem nikdy nemohl být zničen.

A když Putin mluví o tom, že vše bylo

navázáno na jednu politickou stranu,

tak je třeba mít na paměti tu jednoduchou věc, že v roce 1918, kdy byla přijata první ústava ruské federace,

bylo bolševiků ještě velice málo!

Nebyli tehdy vedoucí politickou silou,

která by měla pod kontrolou veškeré území.

Kdyby prohlásili... A tam tehdy ovšem neexistovala

žádná dominance jedné strany nad celou společností,

nic takového tam tehdy nebylo.

Nebylo to už jen proto, že kdyby

to tehdy bolševici takto vyžadovali,

tak by je to okamžitě odsunulo na okraj dějin

a revoluce by dál probíhala bez nich.

Navíc se museli držet těch principů, které by

početně spojily co největší část revolučního hnutí
a měly oporu u lidí.

To samé platí i pro ústavu z roku 1925.

Poprvé začala komunistická strana figurovat

v ústavě až v roce 1937, a to až ve 130 článku,

kde byla uvedena mezi vyjmenovanými veřejnými organizacemi, a to ani nebyla jmenována jako první.

Až v ústavě z roku 1977, byla komunistická strana v článku šestém

označena za vedoucí

a řídicí sílu sovětského státu.

Až v ústavě z roku 1977!!! Proč?

Proč to dříve nebylo zapotřebí?

Protože dříve si bolševici svou uvědomělou prací pro všeobecné blaho,

pro zájmy všeho obyvatelstva státu vysloužili takovou autoritu,

kteřá nevyžadovala žádnou

formalizaci v právní úpravě.

Sama autorita strany byla natolik velká, natolik

ta strana žila životem celého státu, všeho jejího lidu,

že strana a stát tvořily jeden celek.

Jenže po Stalinově smrti, kdy bylo (nahore) přijato rozhodnutí ukončit sovětský projekt,

zlikvidovat bolševické dědictví a za jakýchkoliv podmínek se přifařit k Západu:

„Dělejte si s námi, co chcete!“

Tak až tehdy, kdy strana začala

přicházet o svou autoritu,

až tehdy bylo nutné upevnit vedoucí úlohu strany ve společnosti v článku ústavy.

Dříve ne!

Takže bolševici....

Pokud si někdo myslí, že to právo národů

na sebeurčení se dotklo pouze Ruska, tak se mýlí.

Po první světové válce bylo

vytvořeno spoustu států,

kteřé byly založeny výslovně

na základě práva národa na sebeurčení.

Takto bylo rozčleněno Rakousko-Uhersko,

takto byla rozčleněna i Osmanská říše.

A s ohledem na Osmanskou říši je to ještě zajímavější. Žádné Turecko v takové podobě nebylo v plánu.

V souladu s obecnou, dominující doktrínou

o právu národů na sebeurčení,

kteřá tehdy existovala,

byla sepsána Sevreská smlouva,

na jejímž základě se Turecko mělo proměnit

v deku poskládanou z odstřížků

v podobě různých národních

státních útvarů.

Dopadlo by to tam o moc hůř než v Sovětském svazu sjednoceném jednou stranou.

A mimochodem, to právo národa

na sebeurčení bezprostředně před válkou,

před 1. světovou válkou vedlo v roce 1912 a 1913 ke dvěma balkánským válkám,

kdy mezi sebou balkánské státy

bojovaly o svou budoucí podobu.

A Turecko, které tu první válku
prohrálo, v té druhé válce,
už v koalici s dalšími balkánskými státy proti
Bulharsku, část území získalo zpátky, vrátilo si ho.
Takže tento princip se projevoval všude. Jednalo se tehdy o dominující princip veškeré mezinárodní
politiky.

Jako když dnes mají plnou hubu:
demokracie, demokracie, demokracie...

A nikam před tou
„demokracií“ neutečete.

Je pak nutné všechno
tomu přizpůsobovat.

Tehdy také revoluční hnutí bylo tvrdší,
radikálnější, než jsou státní vztahy,
proto opakují, že Sevreská
mírová smlouva předpokládala,
že z Turecka bude vytvořena
sešívaná deka z národních států.

Rakousko-Uhersko bylo rozčleněno.

Ruské impérium bylo rozčleněno.

Jenže všechno, nač bolševici dosáhli,
bylo znovu poskládáno do jednotného státu.

A ano, s formálním dodržáním
práva národa na sebeurčení.

Jenže tento tvrdě prosazovaný mechanismus
o právu národa na sebeurčení tu už prostě byl,
vždyť nepřestal působit ani poté, kdy byl vytvořen Sovětský svaz podle národních principů, fungoval
dál.

V 19. století bylo v Evropě hlavní, dominující
myšlenkou vytvoření jednotného německého státu.

A po rozpadu Rakouska-Uherska nebyla v Německu ani v Rakousku jediná politická síla,
která by se byť i jen neutrálně vyjadřovala o možnosti budoucího sjednocení Rakouska s Německem.

Všechny politické síly, celého spektra právě
s oporou na právo národa na sebeurčení
volaly po sjednocení Německa s Rakouskem.

To také byla vina bolševiků?

Opakují, že rozložení, rozčlenění celého koloniálního systému
a jeho proměna v kryptokoloniální
světový systém,

to vše bylo provedeno s oporou
na právo národů na sebeurčení
a všechno se to režírovalo z Londýna
a pouze na jednom segmentu,

na jednom z těch segmentů, u Ruska
se jim to nepovedlo realizovat v plné míře,

a to jen díky tomu, že v této věci se bolševici sami zaměřili na teorii práva národů na sebeurčení
a dokázali zachránit stát v podobě,
v jaké se jim to tenkrát podařilo.

A něco jim v tomto ohledu
vyčítat není vůbec správné.

A to všechno, co jsem velice v krátkosti vyložil

o historii toho práva národů na sebeurčení
Putin jako rozvědčík a odborník
na Německo nemůže nevědět.
A teď si na základě toho znovu poslechněte,
co vlastně Putin řekl a uslyšíte něco úplně jiného.
A co jste tedy měli slyšet?
To, co potom Putin ohlásil na neformálním summitu SNS 20. prosince.
Putin, který dobře ví, za koho Sokurov kope,
že je představitelem těch samých revolucionářů,
pořád toho Londýna, obrazně řečeno,
těch nepřátel Ruska, udělal otočku a na neformálním summitu udělal prohlášení s globálními
důsledky,
neboť se jednalo o prohlášení
na úrovni globální politiky.
Ale například Alexandr Grigorjevič Lukašenko se u toho nudil, když Putin četl ty dokumenty.
Nudil se, neboť nechápe,
nač je to všechno dobré.
A přitom jde o otázku vybudování budoucích
mezistátních vztahů a budoucího státního zřízení.
Putin dal přímo najevo, že je velmi dobře informován o těch,
kteří pracovali na rozčlenění
Ruska a co sleduje.
On přece přímo ukázal prostřednictvím Hitlera,
že je úplně jedno, o jaké jde Rusko,
že stejně proti němu budou bojovat,
pro ně je zásadní boj proti Rusku.
Co dnes...
To, čím jsem začal, to rozhodnutí WADA, ta stockholmská arbitráž, jednání Estonska vůči Sputniku...
Cožpak to není to samé, co řekl Hitler?
Je to absolutně to samé.
Rusko, to je to, co má být zničeno,
a to v jakékoliv podobě.
Oni nebudou tolerovat existenci
Ruska v žádné podobě
a budou se snažit o jeho likvidaci ze všech svých sil, vždy a všude.
A Putin udělal tu otočku. Zaútočil.
Ale tento protiúder se pouze s podporou veškerého obyvatelstva může proměnit v totální útok,
který zničí toho protivníka v Rusku.
A když analytici diskutovali o tom,
co Putin řekl, tak jsem neviděl,
že by pochopili globální podstatu úkolů vytyčených Putinem
a jak tohle všechno, co Putin ohlásil
na tom neformálním summitu,
souvisí s jeho projevem na té Radě
pro lidská práva, kde oponoval Sokurovovi,
a jak Putin na to samé odpovídal
na té Velké tiskové konferenci.
Putin je velice solidní globální hráč.
Je nutné ho chápat a slyšet!
A ten problém lidí spočívá v tom,
že Putin, přestože mluví zcela čitelně

a maximálně zřetelně vyjadřuje své myšlenky,
zůstává nepochopen. A proč?

Protože lidé ve své většině nevědí, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy a jak pracují informace.

Jak je možné přímo mluvit o věcech, které když nespádají
do okruhu známých pojmů, vyznívají zcela jinak.

A potom se zdá, že se o některé věci nezajímá,
že se zabývá něčím druhořadým,
že jeho vnější politika je sice
úspěšná, zato ta vnitřní...

Jen si to vezměte, když se SSSR přestal zabývat
vnější politikou, stejně jako to Jelcinovské Rusko,
když se jí úplně přestaly zabývat,
jak se vám žilo uvnitř?

Putin se začal zabývat vnější politikou a najednou se i uvnitř život začal dávat do pořádku.

Ta souvislost, ta vzájemná
souvislost je přece očividná!

Když se vzdáte svých zájmů
na vnějším okruhu,

tak nečekejte, že si vás někdo bude vážit na tom vnitřním okruhu, že vás někdo bude brát vážně.

Jestliže se lámete, ohýbáte,
tak vás budou lámat a ohýbat!

Kdyby se ti sportovci tenkrát na té olympiádě v Pchjongčchangu nezlomili,
a neúčastnili se jí, tak by teď žádná WADA
ani nepípla, protože by brali ohled na sílu Ruska.

A byli by nuceni přijmout
naši reprezentaci i s vlajkou a s úctou.

A ne tím stylem: „Kdo je připraven zaprodat Rusko?

Tak si oblečte šedý dres a marš pod bílou vlaku!

Nikdo z těch ostatních nás nezajímá.“

Takže proč to ti sportovci neudělali?

Protože Putin čelí velice silné opozici,
protože je tu velice silná vrstva podpindosníků,
kteří Rusko nenávidí a ničí ho.

Už jsem uvedl příklad toho rozsudku

Viktora Alexejeviče Jefimova
a jednání orgánů činných v trestním řízení a soudu
s ohledem na toho reálného kata, který reálně...

Vždyť on dokonce jednou vypnul
jaderný raketový štít Ruska!

Chápete, že to fakticky byla
vlastizrada formou diverze?

To je na doživotní trest,
na doživotní trest!

A on se dopouštěl celého moře
podobných činů, je to kat Ruska!

A najednou soud oslepl:

„Uděláme to Putinovi na truc.

Předvedeme ti, že nebudeš-li dělat to,
co chceme, tak budeme dělat takovéhle věci.“

Putin neustále vyvažuje.

Musí jednat tak, aby tito otevřeně nešli
do útoku a neutopili stát v občanské válce,
a lidé měli možnost uslyšet to,
co se jim snaží říci.

A ta situace v podstatě
není moc dobrá.

19. prosince, ve stejný den, kdy Putin
vystupoval na Velké tiskové konferenci,
se poté vydal na slavnostní zasedání u příležitosti Dne pracovníků orgánů státní bezpečnosti,
obrazně řečeno Dne založení VČK (čeky).

Den založení VČK je 20. prosince 1917,
podle starého kalendáře 7. prosince.

A 19. prosince 1918 bylo ve VČK
založeno vojenské oddělení kontrarozvědky.

A toto vojenské oddělení kontrarozvědky,
za Velké vlastenecké války Směrš...

Tak v tento den došlo k útoku na sídlo FSB.

Takže Putin byl na tom slavnostním zasedání,
a ve stejnou dobu došlo k tomu útoku.

Kdo to byl? Tady je mnoho variant,
to tedy ponecháme stranou

a podíváme se
na jeden takový moment.

A tento moment přímo
souvisí s majdanem v Kyjevě.

Nyní byla zveřejněna ta okolnost,
že hodně účastníků kyjevského majdanu střílelo
po policistech/berkutovcích ze svých vlastních zbraní.

Zcela nedávno, jak jeden z lovecké karabiny Sajga
vystřílel 60 patron. A tu karabinu si přinesl z domova.

On tedy tvrdí, že z ní střílel někdo jiný,
přesto to byl on, kdo tam tu Sajgu donesl,

aby s ní zabíjel berkutovce
a donesl si i 60 patron.

Těch 60 patron bylo
vystříleno po berkutovcích.

Ta věc se má tak, že aby

se skryly reálné mechanismy

provedení podobných státních převratů v podobě majdanu, a také jeho reální organizátoři,
je nutné se postarat o určitý krycí pláštík.

K tomu se využívají emocionálně nestabilní lidé nebo takoví, které je možné určitým způsobem
ideologizovat,

a ještě před provedením takového státního převratu formou majdanu je vybičují do takového stupně,
aby potom vzali své zbraně

a šli střílet po policistech.

A v tomto všeobecném zmatku potom ti opravdoví ostřelovači,

kteří zaujmou potřebné pozice,

postřílejí policisty i demonstranty

a vytvoří tak dojem, že šlo o střelbu mezi policisty a těmito vybuzenými jedinci,

kteří přišli na masovou

demonstraci se zbraněmi.

Takže všichni ti omezenci, co na tu demonstraci přijdou se zbraněmi,
jsou krytím pro ten samotný reálný mechanismus
tedy té jeho části, jak skutečně došlo k té střelbě.
A že někdo ty ostřelovače přivezl, rozmístil je
a všechno to ostatní... „Ne, to stříleli tito lidé.“
„A proč to dělali?“ „To jsou lidi, které státní moc dovedla do takového stavu,
že se to rozhodli řešit tímto způsobem. Nedokázali se už udržet, a tak vzali zbraně a šli bojovat.“
Takto se skrývají ty reálné
mechanismy řízení majdanu.
Při přípravě majdanu v Rusku
probíhá stejná práce.
Podpindosníci v uniformách vyhledávají lidi, kteří jsou buď ideologizovaní,
nebo je možné je psychologicky vykolejit,
které bude možné využít ke krytí skutečné střelby neznámých ostřelovačů
s tím, že se jednalo o živelné...
O živelné akce obyvatelstva.
Takové lidi si připravují předem.
A teď se podívejte na to,
co se děje u nás v Rusku.
U nás v Rusku je stále dokola odkládána samotná ta aktivní fáze majdanu.
Stále se daří se jí vyhnout, a opět a zas.
A to i tak, že se Putin
vyjadřuje způsobem,
který lidé buď nechápou,
nebo přímo odmítají.
Jenže takovéto maximálně
ideologizované osobnosti
a psychicky labilní jedince dlouho
na uzdě udržet nedokážete,
a potom se to vybíjí formou
takovýchto útoků.
Bezdůvodný útok na policisty
na ulici, na kolemjdoucí na ulici...
Cožpak u nás v Rusku
se tohle neděje?
Ale v daném případě toho 19. prosince došlo k tomu útoku na FSB v době, kdy měl Putin projev,
a také v den založení orgánů vojenské
kontrarozvědky v sestavě VČK.
A to znamená, že šlo o vzkaz.
To znamená, že ten střelec byl trénovaný cíleně
po dobu několika měsíců předtím, než to udělal.
Poslali ho to udělat.
Toho střelce se na začátku pokoušeli spojit
s Národněosvobozeneckým hnutím (NOD).
Já nevím, jaké mohl mít
ten střelec vazby na NOD,
ale že existuje vazba mezi Zjuganovem
a tím střelcem je očividné.
Nejedná se o přímou vazbu, ale o spojení
v rámci jediného procesu řízení.
Co Zjuganov 21. prosince prohlásil? Že připouští konání předčasných prezidentských voleb!

Pokud to připouštíš, tak to vysvětlí.

A jestliže takto, jak se to pokusilo vysvětlit vedení KPRF, mobilizuješ své aktivisty, tak jsi debil a je třeba tě hnát a hlavně nepřipustit, aby ses dostal k řízení státu, protože vůbec nechápeš procesy řízení, a jak je třeba mobilizovat.

Přes Zjuganova se profláklo, že začíná pokus o aktivní fázi státního převratu - majdanu, v jehož rámci má být Putin svržen, stát vstoupit do režimu občanské války a la Ukrajina, a potom by byl v předčasných volbách zvolen nový p-rezident, člověk USA.

On sám to prohlásil!

Nebýt tohoto Zjuganovova prohlášení, tak by tento čin, tuto střelbu u FSB ještě bylo možné hodnotit jako ten poryv emocionálně labilního jedince, a to i bez ohledu na to, že bezprostředně předtím absolvoval intenzivní přípravu ve střeleckém klubu, cílenou přípravu.

Ale to Zjuganovovo prohlášení!

Je to hlupák, který se neudržel, a tak se prořekl o tom, co je realizováno.

Sem také zapadají všechny ty věci s rozsudkem pro Abyzova, tedy přesněji vyšetřovací...

Že ho soud zprostil části obvinění.

A ta věc s Viktorem Alexejevičem, všechno to do toho zapadá.

Náš stát připravují k velkému krveprolití. Připravují státní převrat a rozpoutání občanské války.

A Putin, za těchto podmínek! provedl otočku.

Za těchto podmínek dal globalistům najevo:

„Pánové, hrát budeme na této úrovni!

Já velmi dobře vím, kdo je ten váš Sokurov, nebo Abyzov, Medvěděv či Čubajs!

Ale hrát budeme na této úrovni!

Stojíte o ztráty, které pro vás budou nepřijatelné? Tak to spustte.

A pokud ne, tak se pojdme dohodnout

a opět vraťte Rusku část jeho suverenity.“

To bylo opravdu velice v krátkosti, jen tak letem světem o jednom z manévrů řízení.

Putin zahájil velice silný a závažný manévr

a je nutné ho v tom nyní podpořit.

Když ho nepodpoříme... A mimochodem tento manévr, který Putin spustil, může vést i k odhalení mauzolea.

A já znovu zdůrazňuji, že se jedná o památník VÍTĚZSTVÍ!

Z něho byly vítány dvě vojenské přehlídky Vítězství!

Jedna 7. listopadu 1941

a druhá 24. června 1945!

Už jenom to se nesmí propadnout do historického zapomnění.

Když někdo plánuje něco zbourat, tak má v plánu vymazat z naší paměti vítězství ve Velké vlastenecké válce.

Má v plánu vygumovat Rusko

z politické mapy světa.

A to je ta otočka, kterou udělal Putin.

To je ta možnost, nakonec vrátit Stalingradu jeho jméno,
které toto město proslavilo na věky po celém světě.

Takže tu je ta možnost.

Ale stane-li se to nebo ne, závisí na lidech,
na tom, jak lidé Putina podpoří.

A konkrétně, zda lidé podpoří touhu některých sportovců soutěžit pod bílou vlajkou v neutrálním dresu.

Všem, co po tom touží, musí být dána stejná odpověď:

„Tak udělejte čelem vzad a táhněte!

Emigrujte! Změňte si občanství!

Vícekrát za tu vlastizradu...“

Jak říká Lasickene: „Kam bych chodila,

když mi tu za tu vlastizradu tak dobře platí?

Proč bych si měnila občanství?“

Oni tady v Rusku všichni za svou

vlastizradu dostávají peníze.

Změní-li se vztah lidí k nim, tak ať táhnou!

A pokud zůstanou, ať se chovají jako ruští vlastenci.

Řekl jste, že to bylo letem světem, ovšem

trvalo to opět hodinu, takže tímto skončíme.

Byla to poslední a jediná otázka.

Když už jsme tedy mluvili

tak dlouho, a jen k jedné otázce,

tak mi nezbyvá, než abych

ještě jednou zopakoval,

že mnohé věci jsou nám nepochopitelné ne proto, že náš rozum je slabý,

ale proto, že jejich podstata

nezapadá do okruhu našich pojmů.

A pochopit Putina se dá velmi snadno a jednoduše, když nebudete jen poslouchat, ale uslyšíte, co říká.

A on mluví maximálně

čitelně, konkrétně.

Ale abyste Putina pochopili, musíte vědět,

jak jsou řízeny složité sociální supersystémy

a takové znalosti získáte

pouze v jednom zdroji,

v Konceptci sociální bezpečnosti.

Proto vám doporučuji studovat Konceptci na základě prací, které byly zveřejněny do června 2018.

To neznamena, že byste nemohli číst

ty práce, které vyšly později.

Můžete, ale napřed si z těch předchozích osvojte teorii, a potom pochopíte,

co konkrétně obsahuje každá z těch později zveřejněných prací.

Napřed je třeba se naučit teorii.

Napřed musíte vědět, že $2 + 2 = 4$ a ne 5,

jak je to uvedeno v některých

z těch pozdějších pracích.

A proto si pamatujte, že znalosti znamenají moc, berte tuto moc do svých rukou,

studujte práce vnitřního prediktoru,

stávejte se konceptuálně mocnými.

Braňte zájmy své i své rodiny.

Budte šťastní.

Přeji vám mírové nebe nad hlavou.

Do příštích setkání.

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na www.leva-net.webnode.cz,
www.dotu.ru nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz